

въ Баръ-Ледюкъ, и кога-то прѣзъ нѣщъ-та са чѣли вы-
кане и пѣшкане, като са сѣмнало отворили гробата, то
намѣрили несчастныятъ вече умрѣлъ, но съ изгрызена
рѣжа.

Докторъ Фассати писалъ на Юліа Фонтенела слѣ-
дѣющия слѣчай: въ 1807 година, кога-то была все-
сѣща тежка коласть, въ сѣласть-та на Милана; въ
после-то было намѣрано тѣло, кое-то Докторъ Порта
почелъ за умрѣло; тѣло-то тѣрили въ санджкъ и го
заровили въ църковна-та гробница. Като са заминало
малко време, чѣли гласъ и пѣшкане отъ гробница-та;
свѣщенники-те истѣжѣвали това тѣй, че дѣла-та на
умрѣлия умслага да четѣтъ молитвы за прѣсѣкѣне-то
на грѣхѣ-те ѱ. Това пѣшкане са повтарало, тѣй щето
напослѣдокъ кога заминало два дѣна рѣшили са и рас-
копали гроба, и тѣло-то на несчастнымъ намѣрили мер-
тво и отъ вѣнъ санджкъ. Докторъ Порта извадили
отъ сѣжѣва-та мѣ, и той послѣ една година умрѣлъ
отъ угрызѣване-то на сѣвѣсть-та си.

Докторъ Васкенчелосъ разказѣвалъ че въ 1829 го-
дина при градъ Порто разрованъ гробъ намѣрили, въ
кого-то преди нѣколко години была зарѣвана една
Негританка. Тѣло-то ѱ намѣрили въ гробница-та на
стѣлбичка-та; отъ сичко-то са вижда, че и та была
зарѣвана жива (примрала).

Брюи разказѣва слѣдѣюща-та истина, кога-то мѣ
была предадена отъ Барона де Ерманвила и Прѣфессра
Камбелюза. Единъ Адвокатинъ въ Тои, съ пракоръ
Гона, примрѣлъ въ силно мѣчине отъ вѣнкашна коласть,
кого-то сѣли за умрѣлъ, и като заминало 12 часове
заровили го въ църква-та. На другѣа дѣнь отъ